Çocuk ve Deniz Papağanları
PANCEL
Aysel Banu YAVUZAL

Çocuk ve Deniz Papağanları

Aysel Banu YAVUZAL

Finn teknenin kenarında duruyordu, kırmızı yağmurluğu tuzlu rüzgârda dalgalanıyordu. Yeşil lastik çizmeleri güverteye vururken ada yaklaşıyordu. Deniz papağanları! Yüzlercesi! Turuncu gagalı küçük palyaçolar gibi dalgaların üzerinde sallanıyorlardı. Finn sırıttı, aralıklı dişleriyle kocaman gülümsedi. Bugün hayatının en güzel günü olacaktı.

İskele Finn'i Tamsin Hanım adında sevimli bir korucu karşıladı. Gümüş topuzu geniş kenarlı şapkasının altında düzgündü ve yuvarlak gözlükleri parlıyordu. 'Deniz Papağanı Adası'na hoş geldin!' dedi. 'Ben sana rehberlik etmek ve yaban hayatını korumak için buradayım.' Finn başını salladı, kızıl saçları kapüşonunun altından dışarı fırlamıştı. Keşfetmek için sabırsızlanıyordu.

Tamsin Hanım küçük ahşap kazıklarla çevrili kumlu bir yolu gösterdi. 'Deniz papağanları bu adanın her yerinde yuvalarda yaşar,' diye açıkladı. 'Onların evlerine basmamak için işaretli yollarda kalmalıyız.' Finn yakınlarda paytak paytak yürüyen deniz papağanlarına baktı. Birinin bacağında gümüş bir halka vardı. Onlara zarar vermek istemiyordu. 'Yolda kalacağım,' diye söz verdi.

Yürürlerken Finn bir deniz papağanının yuvasından dışarı baktığını gördü. Turuncu gagası sarı ve mavi-gri çizgiliydi ve yuvarlak beyaz yüz lekeleri ona palyaço görünümü veriyordu. 'Merhaba, küçük deniz papağanı,' diye fısıldadı Finn. Deniz papağanı başını yana eğdi, sakindi ama tedbirliydi. Finn kuralı hatırlayarak mesafesini korudu. Onu korkutmadan izlemek güzel bir duyguydu.

Biraz ileride Finn bir ailenin daha yakından bakmak için yoldan çıktığını fark etti. Deniz papağanları tedirginlikle kanat çırptı. 'Eyvah,' dedi Tamsin Hanım, koşarak yanlarına giderek. 'Lütfen yolda kalın! Kuşlar korkuyor.' Aile özür dileyip geri çekildi. Finn düşündü: 'Bazı çocuklar sadece bilmiyor. Belki ben yardımcı olabilirim.'

Ziyaretçi merkezine döndüklerinde Finn'in bir fikri vardı. 'Tamsin Hanım, çocuklar için bir rehber hazırlayabilir miyim?' diye sordu. 'Deniz papağanlarını rahatsız etmeden nasıl izleneceğini gösteren eğlenceli bir şey.' Tamsin Hanım'ın gözleri gülümsemeyle kısıldı. 'Ne harika bir fikir, Finn! Sana yardım edeceğim.' Ona kâğıt ve boya kalemleri verdi.

Finn büyük turuncu gagalı bir deniz papağanı çizdi. Basit ipuçları yazdı: 'Yolda kal,' 'Sessizce izle,' 'Kuşları besleme.' Dürbünlü çocuklar ve gülümseyen deniz papağanlarından sevimli resimler ekledi. Tamsin Hanım kelimelerde yardımcı oldu. Kısa sürede rengârenk bir rehberleri oldu. Finn'in deniz papağanı çıkartmalı sırt çantasında ilk kopya duruyordu.

Ertesi gün Lila adında bir kız tekneyle geldi. Sarı bir yağmurluk giymişti ve saçları iki topuz yapılmıştı. Finn ona rehberini uzattı. 'Bu, deniz papağanlarını nasıl koruyacağını gösteriyor,' dedi. Lila dikkatle okudu, gamzeli gülümsemesi büyüdü. 'Harika! Yolları takip edeceğim!' dedi. Rehberi cebine koydu.

Lila yolda yürüdü, küçük kardeşine deniz papağanlarını gösterdi. 'Bak ama burada kal,' dedi. 'Rehber öyle diyor.' Diğer çocuklar Lila'yı görüp onlar da rehber istedi. Finn onları dağıttı, gurur duyuyordu. Deniz papağanları yuvalarının yanında sakin kaldı ve herkes onları yakından görebildi—tabii ki yoldan.

Tamsin Hanım çocukların yolları takip ettiğini izledi. 'Gerçekten bir fark yarattın, Finn,' dedi. 'Sorumlu turizm yaban hayatına yardımcı olur ve sen bunu başkalarına öğrettin.' Finn'in çilli yanakları pembeye döndü. Gümüş halkalı deniz papağanına baktı, hâlâ yuvasının yanındaydı. Sanki ona başını sallıyordu. Finn içinde sıcak bir parıltı hissetti.

O öğleden sonra bir deniz papağanı paytak paytak yürüyerek yolun tam kenarına geldi. O kadar yakındı ki Finn koyu gözlerini ve gagasındaki mavi-gri çizgiyi görebiliyordu. Deniz papağanı hiç korkmuş görünmüyordu. Sadece orada duruyordu, sakin ve meraklı. Finn nefesini tuttu. 'Tekrar merhaba,' diye fısıldadı. Deniz papağanı gözlerini kırptı ve yerinde kaldı.

Finn, çocuklar yolda kaldığında deniz papağanlarının kendini güvende hissettiğini fark etti. Kaçmıyor ya da saklanmıyorlardı. Bu da herkesin onları izlemekten keyif alabileceği anlamına geliyordu. Finn gülümsedi. Rehberi işe yarıyordu! Giderek daha çok çocuk onu kullanıyordu ve deniz papağanları mutluydu. Finn kendini gerçek bir yaban hayatı koruyucusu gibi hissetti.

Tamsin Hanım Finn'e özel bir rozet verdi. 'Deniz papağanlarımızı korumaya yardım ettiğin için,' dedi. Finn rozeti yağmurluğuna taktı. Rozette yolda bir deniz papağanı vardı. Lila ve diğer çocuklar alkışladı. 'Sen bir kahramansın!' dedi Lila. Finn başını salladı. 'Hayır, hepimiz kahramanız—çünkü yolları takip ettik.' Herkes sevinçle bağırdı.

Son gün Finn iskelede durdu, adaya geri baktı. Deniz papağanları dalgaların üzerinde sallanıyordu, turuncu gagaları mavi denize karşı parlıyordu. Finn gurur duydu. Deniz papağanlarını ve onların ada evini korumaya yardım etmişti. Ve yeni arkadaşlar da edinmişti. Rehberi, o gittikten sonra da çocuklara yardım etmeye devam edecekti.

Tamsin Hanım el sallayarak veda etti. 'Ne zaman istersen geri gel, Finn. Ve adamızı deniz papağanları ve insanlar için daha iyi bir yer yaptığın için teşekkürler.' Finn de el salladı, yeşil gözleri parlıyordu. Deniz papağanlarını—ve öğrendiği dersi—asla unutmayacağını biliyordu. Sorumlu turizm yaban hayatına yardımcı olur ve çocuklar bile büyük bir fark yaratabilir.

Tekne uzaklaşırken Finn defterini yeni bir sayfaya açtı. Bir deniz papağanı çizdi ve yazdı: 'Nereye gidersen git yaban hayatına nasıl yardım edilir.' Bunu paylaşmak için sabırsızlanıyordu. Ziyaretçiler yolları takip ettiği sürece adadaki deniz papağanları her zaman güvende olacaktı. Ve Finn, küçük eylemlerin büyük bir fark yaratabileceğini her zaman hatırlayacaktı. Son.